

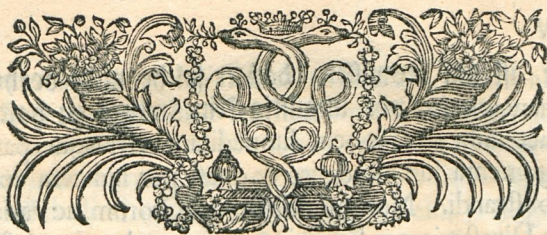
17020.

1746, 13.

PROCANCELLARIVS
D. FRIDER. ALEANDER KÜNHOLD
PANDECT. PROF. PVBL. CANON. NVMBVRG.
ET FAC. IVR. ASSESSOR

SOLEMNIA
INAVGVRALIA
CANDIDATI CLARISSIMI
BENIAM. AVGVSTI FRIDERICI QVEHLII
FRANCOHVSANI
D. XXIX. DECEMBERIS MDCCXLVI.
CELEBRANDA
INDICIT.

Antiqua controuersia, inter Iuriconsultos Saxonicos diu agitata, an conuentiones patris cum liberis maiorennibus, in eius potestate constitutis, emancipatione, vel Iuris Ciuilis permissione deficiente, valeant, nouissima sanctione, quae inter Decisiones hoc anno promulgatas decima quarta extat, sublata est, neque ob summam Potentissimi Legislatoris Electoratus Saxoniae auctoritatem, vnquam in terris nostris reuiuiscet. Qua in re votum *Autoris Consult. Saxon.* cuius verba refert TITIVS in *Dissert. de contractibus patris & liber. in eius potestate existentium §. 55.* vt expressa constitutio fieret, implementum accepit. Dispositum autem est in memorata *Decisione XIV.* Ein Contract welchen ein Vater mit seinen Kindern, so ihre Mündigkeit erlanget, geschlossen

sen, ist um deswillen, daß er solche nicht vorhero emancipiret, vor ungültig keinesweges zu halten. Haec mihi occasionem suppeditant vtriusque partis argumenta summo digito & quasi per indicem monstrandi. Noti sunt dissensus ICtorum, ac variantes Dicasteriorum Saxoniorum circa hanc quaestionem sententiae, ab allegato TITIO *in citata Disputatione*, WERNHERO *Obs. for. P. V. obs. 189. & Supplem. ad cit. Obs. & BERGERO Oec. Iur. L. I. Tit. 3. §. 16. & P. 2. Resp. 287.* relatae. Urgebant validitatis horum contractuum Patroni: ignorare Ius Germanicum & Obseruantiam Iuris Saxonici fictionem vnitatis, quae impediatur quo minus inter patrem & filium aut obligatio nasci, aut contractus iniri possit, nec opus esse hoc casu emancipatione, aut patrem, dum cum filio contrahit, eundem saltem ad eum actum emancipasse intelligi, cum in iis quae pendent a mera facultate, is qui vult consequens, non possit non velle antecedens, sine quo ad illud consequens nequit peruenire; haud par esse, negotia bona fide celebrata, sub fictae cuiusdam, aut pictae vnitatis praetextu irrita dicere, in eos potius, qui ista sibi aliisque persuadere conantur, eximie quadrare videri illud Celsi adolescentis, quod refert PAVLVS *in l. 91. §. 3. ff. de V. O. est haec quaestio de bono & aequo, in quo genere plerumque sub auctoritate iuris scientiae perni-*

pernicioſe erratur; publice intereſſe, ne ex nimia ſubtilitate voluntates contrahentium interuertantur; contractus patris & liberorum apud Germanos non eſſe infrequentes, quos omnes ſi quis vnitatis intuitu, ſi nihil aliud obſtet, irritos dicere velit, is magnam ſtragem negotiis bona fide celebratis eſſet illaturus. Negantes e contrario ſententiae ſuae fundamenta in eo collocabant, quod Iure Romano regulariter; excepto peculio caſtrenſi, quaſi caſtrenſi & aduentitio, conuentiones oneroſae & gratuitae patris & liberorum, poteſtati eius ſubiectorum, non ſubſiſtant, idque L. 2. ff. de contr. emt. qua inter patrem & filium contrahi emtionem non poſſe, & Lege II. atque 17. C. de donat. vbi: in eum, qui in ſacris familiae tuae remanet, deſtinationem magis paternae voluntatis factam, quam perfectam donationem perueniſſe, ſane ſi ea, quae in poteſtate poſitis donaueris, poſt emancipationem contra tuam tenuerint voluntatem, horum penes te dominium remanet; ſiquidem nec tempore, quo voluiſti, propter vinculum poteſtatis ſibi quicquam quaerere, nec poſt, te inuito, de rebus tuis potuerunt, ſancitum eſt, corroborant, atque hanc Iuris Romani diſpoſitionem per Conſtit. Elect. 10. P. 2. verba: Weil in denen Sächſiſchen Rechten nirgend zu befinden, daß die väterliche Gewalt inſonderheit auffgehoben, ſo bleibt auch dieſelbe noch

nochmahls nicht unbillig bestehen, confirmari existimabant, indeque colligebant, contractum quemuis inter patrem & filiam eius iuri subiectum, etiam hodie esse inualidum, cum & hic sit patriae potestatis, exque ea fluentis vnitatis, effectus; fictioni vnitatis frustra fictionem emancipationis vel tacitae vel virtualis opponi, priuatis enim non licere media consequendi finem fingere, etsi & Leges & mores repugnent; ad mores Germaniae & Obseruantiam Iuris Saxonici perperam confugere dissentientes, atque nec prius assertum, neque posterius idoneis argumentis probare. Sed hunc hunc nodum Gordium soluit Potentissimus Legislatoꝝ in Decisione, quae huic seriptioni ansam praebuit.

Nunc Clarissimi Candidati **BENIAMIN AVGVSTI FRIDERICI QVEHLII** honestum ac laudabile vitae & studiorum curriculum commemorabo more recepto. Natus est *Francohusae die septimo Iunii MDCCXXIV*. Patrem veneratur **CHRISTOPHORVM GOTHOFREDVM QVEHL**, *Serenissimi Principis Schwartzburgici Consiliarium aulicum & Consistorialem*, Matrem vero **ANNAM MAGDALENAM**, *ex familia VOLCKIORVM ortam*. Erat autem carissimis Parentibus nihil prius, nihilque antiquius, quam, vt ineunte aetate

aetate fundamentis fidei, studiisque humanioribus rite institueretur, mature itaque eum curae IOH. ARNOLDI MOEHLENFELDII & IOH. ANTONII KIRSCHII, qui nunc in pagis Seehufensi & Rottlebiensi verbum diuinum docent, commiserunt, quorum & Kirschii inprimis industria felices in addiscendis bonis literis fecit progressus, iisque innutritus, iussu Parentum Anno 1741. iura ciuitatis in Academia Ienensi adeptus, Praestantissimos ibi Professores & Doctores, HEIMBURGIUM, DARIESIUM, HELLFELDIUM, cuius hospitio fruebatur, & WEGNERUM, insigni discendi flagrans cupiditate, audiuit. Inde ad Fridericianam, quae Halae floret, Academiam accessit, & Celeberrimos Viros BÖHMERMUM, WOLFIVM & CARRACHIVM studiorum Duces secutus est. Postea in patriam redux factus, per biennium in practicis exercitationibus, praecepta atque optima quaeuis subsidia subministrante Patre ipsius venerabili, cui vt publice gratissimam mentem exponat, pietatis & reuerentiae postulare rationem recte existimat, multum operae posuit. Tandem studiis academicis finem impositurus, Lipsiam se contulit, & postquam in expoliendis Iurium diuersorum praeceptis *Summe Reuerendi* RIVINI, sub cuius moderamine materiam legatorum & fideicommissorum ex Ludouici compendio Digestorum publice defen-

AKANSTHNO 18 ANTONIO 21

defendit, RICHTERI & M. FRANCKII, quorum prolixam in se voluntatem singulari obseruantia & deuincti animi testificatione prosequitur, vsus esset, & hoc anno *commentationem de feudo alternatiuo*, ad demonstrandos studiorum profectus, edidisset, vt praemia industriae atque acquisitae iuris scientiae ab Ordine nostro acciperet, modeste petiit. Annuimus desiderio eius honesto, & in utroque examine talem deprehendimus, qualem maturiora eius studia, expectare iuebant. Exposita igitur in Auditorio Petrino L. 30. *C. de appellat. & consultat.* atque inaugurali specimine *de obligatione extincta iterum reuiuifcente* sub Praesidio *Summe Reuerendi, Illustris atque Magnifici Domini IOHANNIS FLORENTIS RIVINI, Icti, Codicis P. P. Canonici Martisburgensis, Capituli Wurcensis Decani, Academiae Decemuiri, & Fac. Iurid. Assessoris,* Collegae Honoratissimi, qui Promotor a me tanquam Procancellario ex Decreto Ordinisrite constitutus est, propugnato, dignitate Doctoris in utroque Iure extra Facultatem merito suo condecorabitur. Quem actum solennem vt *Rektor Academiae Magnificus, Comites Illustrissimi, utriusque Reipublicae Proceres grauissimi,* atque Generosissimi & Nobilissimi Academiae Ciues praesentia frequenti illustriorem reddere dignentur, qua decet obseruantia & humanitate rogo.

D. Lipsiae Festo natiu. Christi MDCCXLVI.

EX OFFICINA STOPFFELIANA.

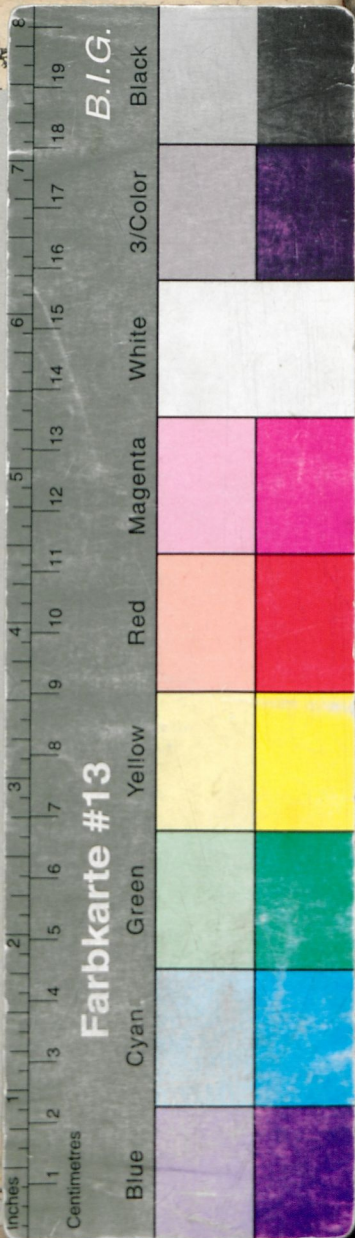
vd 18

ULB Halle
006 529 909

3

1746, 13.

1746, 13.

PROCANCELLARIVS
D. FRIDER. ALEANDER KÜNHOLD
PANDECT. PROF. PVBL. CANON. NVMBVRG.
ET FAC. IVR. ASSESSOR

SOLEMNIA
INAUGVRALIA
CANDIDATI CLARISSIMI
BENIAM. AVGVSTI FRIDERICI QVEHLII
FRANCOHVSANI
D. XXIX. DECEMBRIS MDCCXLVI.
CELEBRANDA
INDICIT.

